

pátek 29. týdne v mezidobí

cyklus 1

1. čtení: Řím 7,18–25a

Kdo mě vysvobodí od těla propadlého této smrti?

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Římanům.

Bratři!

Jsem si vědom, že ve mně, to je v mém těle, dobro nesídlí. Vůli sice mám, ale dobro vykonat nedovedu. Neboť nekonám dobro, které chci, nýbrž dělám zlo, které nechci. Jestliže tedy konám to, co nechci, nedělám to už já, ale hřích, který sídlí ve mně.

Shledávám tedy, že je to jako pravidlo: třebaže chci dělat dobro, vyjde mi z toho zlo. Jako člověk vnitřní radostně souhlasím s Božím zákonem. Pozoruji však, že je v mých údech jiný zákon, který odporuje zákonu mého rozumu a dělá ze mě zajatce zákona hříchu, který vládne v mých údech.

Já nešťastný člověk! Kdo mě vysvobodí od těla propadlého této smrti? Díky Bohu! Je to možné skrze Ježíše Krista, našeho Pána.

Žl 119,66.68.76.77.93.94

Odp.: Nauč mě, Hospodine, svým příkazům!

Nauč mě moudrosti a vědění,
neboť důvěřuji tvým předpisům.

Jsi dobrotivý a prokazuješ dobrodiní,
nauč mě svým příkazům.

Ať je mi útěchou tvé milosrdenství,
jak jsi slíbil svému služebníku.

Ať se mi dostane tvého slitování, abych byl živ,
neboť tvůj zákon je mé potěšení.

Navěky nezapomenu na tvá nařízení,
vždyť skrze ně jsi mi dal život.

Jsem tvůj, zachraň mě,
neboť jsem hledal tvá nařízení.

cyklus 2

1. čtení: Ef 4,1–6

Jedno tělo, jeden Pán, jedna víra, jeden křest.

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Efesanům.

Bratři!

Povzbuzuji vás já, vězněný pro Pána: Žijte způsobem hodným toho povolání, které jste dostali: buďte přitom všestranně pokorní, mírní a trpěliví; snásejte se navzájem v lásce a horlivě se snažte zachovávat jednotu ve smýšlení, spojení poutem pokoje.

Jen jedno je ono tajemné tělo, jen jeden Duch a stejně tak jen jedno vytoužené dobro, ke kterému jste byli povoláni. Jeden Pán, jedna víra, jeden křest. Jeden Bůh a Otec všech, který je nade všemi, proniká všecky a je ve všech.

Žl 24,1–2.3–4ab.5–6

Odp.: To je pokolení těch, kdo hledají tvou tvář, Hospodine!

Hospodinu náleží země i to, co je na ní,
svět i ti, kdo jej obývají.
Neboť on jej založil nad moři,
upevnil ho nad proudy vod.

Kdo smí vystoupit na Hospodinovu horu,
kdo smí stát na jeho svatém místě?

Ten, kdo má nevinné ruce a čisté srdce,
jehož duše nebaží po marnosti.

Ten přijme požehnání od Hospodina,
odměnu od Boha, svého spasitele.

To je pokolení těch, kdo po něm touží,
kdo hledají tvář Jakubova Boha.

Zpěv před evangeliem: srov. Mt 11,25

Aleluja. Velebím tě, Otče, Pane nebe a země, že jsi tajemství Božího království odhalil maličkým. Aleluja.

Evangelium: Lk 12,54–59

*Úkazy na zemi i na obloze umíte posoudit;
jak to, že nedovedete posoudit tuto dobu?*

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Ježíš řekl zástupům:

„Když vidíte, že na západě vystupuje mrak, hned říkáte: ‚Přijde déšť‘ a bývá tomu tak. Když však vane vítr z jihu, říkáte: ‚Bude horko‘ a bývá. Pokrytci! Úkazy na zemi i na obloze umíte posoudit; jak to, že nedovedete posoudit tuto dobu? Proč sami od sebe nerozeznáte, co je správné?

Když jdeš se svým protivníkem na úřad, udělej všechno, aby ses ještě cestou s ním vyrovnal. Jinak tě povleče k soudci, soudce tě odvezdá biřici a biřic tě uvrhne do vězení.

Říkám ti: Nevyjdeš odtamtud, dokud nezaplatíš do posledního halíře!“